

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XCdo/133/2016
Identifikačné číslo spisu:	5112233456
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5112233456.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/242/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. septembra 2015 č. k. 7Co/546/2015-196, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina uznesením zo 14. júla 2015 č. k. 25C/242/2012-149 uložil navrhovateľovi podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s ust. § 5 ods. 1 písm. a/, § 6, § 8 ods. 1 a 4, § 9 ods. 1, 4, 5, § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch povinnosť zaplatiť v lehote 10 dní od doručenia súdny poplatok v sume 20 eur za podané odvolanie proti meritórnemu rozsudku.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením z 23. septembra 2015 č. k. 7Co/546/2015-196 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že uznesenie súdu prvého stupňa vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia podľa § 157 ods. 2 O. s. p. a v žiadnom prípade nemožno hovoriť o absencii odôvodnenia.

Za nesprávnu považoval odvolací súd aj úvahu navrhovateľa, že absencia osobitne stanovenej poplatkovej povinnosti za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v prílohe Sadzobníka súdnych poplatkov znamená, že takéto odvolanie nie je spoplatňované. Podľa odvolacieho súdu uvedené ignoruje viaceré ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch, predovšetkým ust. § 6 ods. 2 veta druhá, § 2 ods. 2 ako aj § 5 ods. 1

písm. a/ navrhovateľom prezentovaný výklad označil odvolací súd za tendenčný a jeho tvrdenia nevyplývajú ani z dôvodovej správy k zákonu. Zavádzajúca bola aj jeho citácia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/39/2007.

Za nesprávne považoval odvolací súd aj stanovisko navrhovateľa k použitiu ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch týkajúceho sa určenia poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30. septembra 2012. Uvedené ustanovenie s cieľom predísť nežiaducej retroaktívite stanovuje, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, a to i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

V danom prípade úkon - odvolanie bol navrhnutý po 30. septembri 2012 (konkrétne 25. júna 2013), preto správne súd prvého stupňa pristúpil k aplikácii právnej úpravy poplatkového zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti. Prechodné ustanovenie rieši len situáciu, aby úkony navrhnuté pred zmenou poplatkového zákona boli spoplatnené v zmysle právnej úpravy účinnej v čase ich uplatnenia.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jej práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 2Cdo/295/2014, 2Cdo/310/2014, 2Cdo/331/2014, 2Cdo/350/2014, 2Cdo/552/2014, 3Cdo/275/2014, 3Cdo/333/2014, 3Cdo/374/2014, 5Cdo/301/2014, 5Cdo/353/2014, 5Cdo/390/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/526/2014, 8Cdo/431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej navrhovateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.